

Třetím důvodem pro názor o nevýhodnosti smlouvy byla žal. úřadu ta okolnost, že Banka legií a Slovenské dobytkařské družstvo po uzavření smlouvy odvolaly svůj původní slib, stěžující si firmu v jejím podnikání financovati. Námitku, že by okolnost tato byla pro posouzení výhodnosti uzavřené smlouvy irelevantní, nelze uznati správnou. Úsudek žal. úřadu, že smlouva jest pro obec dostatečně výhodná jen tenkrát, je-li uzavřena s podnikatelem finančně zajištěným, odpovídá jistě obecné zkušenosti a zásadám logického myšlení, a to tím spíše, ježto v daném případě rozsah pronajímaného podniku a druh obchodů, jež v rámci jeho bude nutno provozovati, vyžaduje ustavičnou pohotovost značných obnosů kapitálových.

Tím vyvráceny jsou tedy i ohledně druhého výroku žal. úřadu všechny námitky st-lčiny, pročež bylo stížnost její zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 4445.

Cesty. — Elektrisace: * Mimo dosah zákona o soustavné elektrisaci z 22. července 1919 č. 438 Sb. není právního nároku na propůjčení zvláštních práv užívacích na okresních komunikacích silničních za účelem zřízení rozvodné sítě elektrické.

(Nález ze dne 24. února 1925 č. 3654.)

V ě c: Obec Z. a Bertold Z. v E. (adv. Dr. Julius Katz z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze o užívání veřejného statku k rozvodu elektrické energie.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí, pokud se týká obecních komunikací, zrušuje se pro vady řízení; jinak se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Při živnostensko-policejním šetření komisionelním, konaném dne 3. června 1922 osp-ou v obci E. o projektu st-le Bertholda Z. na provedení elektrovodné sítě z mlýna v E. do sousedních obcí Z. a K., podala osk jako zájemník námitky proti tomuto projektu a prohlásila jednak, že nedá svolení k tomu, aby elektrovodná síť byla vedena podél nebo uvnitř okresních silnic, jednak, že upozorňuje, že vedení této sítě po majetku obecním znamenalo by jeho trvalé zatížení, na němž by se musilo nejprve usnésti obecní zastupitelstvo, kteréžto usnesení by nad to ještě podléhalo dle § 23, odst. 2 fin. novely schválení bezprostředního úřadu dohlédacího, kteréžto svolení by osk nikdy nedala.

Odvolání, jímž se dnešní st-lé domáhali, aby zsv shora uvedený odpor resp. námitky osk-i podané zrušil a provedení projektu povolil, zsv nař. rozhodnutím nevyhověl, protože okr. zastupitelstvo v-ské se usneslo dne 5. července 1918 propůjčiti Otavskému elektrárenskému svazu výhradní právo bezúplatně dle společenské smlouvy k rozvodu elektrické energie užívati veřejného statku okresního, okresních komunikací nemovitostí, a usnesení toto bylo schváleno výnosem zsk z 23. října 1918.

O stížnosti do rozhodnutí toho podané uvážil nss toto: — — —

Oba st-lé uplatňují, že odepřením navrženého propůjčení okresních silnic jsou zkráceni ve svých právech a zájmech. Nss jest dle § 2 zák. o ss povolán chrániti toliko práva, nikoli pouhé zájmy. Je tedy stížnost nepřipustná, pokud se dovolává soudní ochrany zájmů st-lův. O nějakém právu však na zvláštní užívání okresních komunikací, jež by bylo předmětem žádaného propůjčení, nelze mluvit, poněvadž není žádného ustanovení pozitivního, z něhož by st-lé právo na zvláštní užívání tělesa okresních silnic mohli vyvozovati. Jest tedy stížnost v tomto směru bezdůvodná.

Oba st-lé obracejí se však dále proti nař. rozhodnutí, i pokud jim byl ponechán v platnosti výrok osk dle jejich mínění dozorčí, jímž osk prohlásila, že dotčená dispoice s obecními komunikacemi podléhá dozorčímu schválení dle § 23 fin. nov.. Poněvadž pak podnikatel elektrického vedení vnesl stížnost jen jako občan a poplatník, není legitimován do výroku dozorčího vůči obci čelícího u tohoto soudu si stěžovati. Není tu stranou procesní a stížnost jeho je nepřipustná.

Zbývá tudíž stížnost obce, která v podstatě namítá, že výrokem osk bylo neprávem zasaženo do její svobodné právní sféry. K námitce této sluší o b c i legitimaci stížní přiznati. Nss nemohl se však věcným zkoumáním dotčeného výroku zsv-u zabývat. Neboť rozhodnutí po této stránce nedává vůbec poznati, ani jak úřad tento v odpor vzatý výrok osk právně hodnotil, ani z jakého důvodu obci věcně nevyhověl. V tom však spočívá podstatná vada řízení, pro kterou bylo nař. rozhodnutí dle § 6 zák. o ss zrušiti.

Č. 4446.

Spolkové právo. — Administrativní řízení: O přípustnosti poplatku za státní dozor nad akciovou společností.

(Nález ze dne 24. února 1925 č. 3655.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 137 adm.

V ě c: Firma »Falkenauer Kohlenbergbau A. G.« v Praze (adv. Dr. Jar. Nebesář z Prahy) proti ministerstvu veřejných prací (báňský rada Dr. Jiří Fiala) o poplatek za státní dozor.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Výnosem ze 16. října 1922 prohlásil min. veř. prací, že podrobuje v dohodě s min. vnitra a fin. stěžující si akc. společnost stát. dohledu ve smyslu cís. pat. z 26. listopadu 1852 č. 253 ř. z., ustanovuje vládním komisařem min. radu Dra K. a stanoví poplatek za vykonávání státního dohledu částkou Kč 4000 ročně, již dlužno zapravovati od 1. listopadu 1918 počínaje v kalendářních čtvrtletních lhůtách předem pošt. šekovým úřadem v Praze na účet fin. ředitelství v Praze.

Žádost stěžující si společnosti, aby datum, od kdy poplatek vládnímu komisaři má býti placen, změněno bylo z 1. listopadu 1918 na 1. listopadu 1922, poněvadž prý jde patrně o omyl, zamítlo žal. ministerstvo nař. rozhodnutím, v němž st-lce sdělilo, že predepsání poplatku za